

Specjalne poświęcenie Zakonu Matce Bożej

7 maja 2020 r.

W trzechsetlecie obrania Najświętszej Maryi Panny pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia za główną Patronkę Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych, jak jest to zawarte w „Decretum primum” kapituły generalnej z 1719 r., zatwierdzonym 7 maja 1720 r. przez papieża Klemensa XI.

*Bądź pozdrowiona, Pani, święta Królowo, święta Boża Rodzicielko, Maryjo,
która jesteś Dziewicą, uczynioną Kościołem i wybraną przez najświętszego Ojca z nieba,
Ciebie On uświęcił:*

Ty jesteś naszą rodziną,
Ty jesteś bramą i domem,
Ty jesteś początkiem naszej mowy,
Ty jesteś przewodniczką naszej drogi,
Ty jesteś szkołą i nauką,
Ty jesteś dobrocią przygarniającą i opiekującą się nami,
Ty jesteś uosobieniem spokoju,
Ty jesteś odwagą naszej wiary,
Ty jesteś niezawodną wiernością w naszych ślubach złożonych Bogu,
Ty jesteś pociechą w każdym naszym utrapieniu,
Ty jesteś wsparciem i obroną w każdej naszej misji,
Ty jesteś krystalicznym początkiem naszego szczytnego przeznaczenia,
Ty jesteś namaszczone naczyniem Ducha Świętego i jego wonią,
Ty jesteś uprzywilejowaną drogą, przez którą *sptywają wszelkie taski*.

Ja, minister generalny Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych,
ponawiam dzisiaj i na zawsze poświęcenie całego Zakonu,
abyś Ty rozporządzała nami dla dobra dusz i dla dobra Kościoła.

Proszę Cię tylko, o Królowo i Matko Kościoła,
by wiernie współpracować w Twojej misji
dla nadejścia królestwa Jezusowego na świecie.
Dlatego ofiaruję Ci, o Matko Najświętsza,
modlitwy, wysiłki, wyrzeczenia wszystkich braci Zakonu.

Ponieważ jesteśmy Twoi, Matko Boża, proszę Cię w imieniu wszystkich braci mniejszych konwentalnych,
abyś była dla nas zbawieniem i uświęceniem.

Proszę Cię też, abyś w swoim wielkim miłosierdziu uczyniła nas narzędziem zbawienia dla dusz.
Weź nas pod swoją matczyną opiekę.

Tobie, o dobra Matko,
zawieram każdego brata i wszystkie wspólnoty Zakonu;
młodych poszukujących sensu życia i wahających się z odpowiedzią na wezwanie Boże,
braci odbywających formację i ich wychowawców,
braci żyjących i świadczących o swoim powołaniu franciszkańskim w każdym zakątku świata,
w każdym kontekście społecznym i duchowym, ekonomicznym i politycznym,
braci pełniących misję *ad gentes*,
braci zaangażowanych w różnorodną postługę społeczną i kościelną,
braci zmagających się w sytuacjach kryzysowych czy ludzkiej nieufności,
braci spełniających różne postugi kierowania i rządzenia,

braci w podeszłym wieku,
braci chorych, cierpiących, zagubionych,
braci zranionych przez życie, przygnębionych bądź przechodzących kryzys.

Zawierzam Ci, Matko o ludzkim i miłosiernym sercu,
wszystkie osoby będące blisko nas,
ich rodziny, naszych dobrodziejów i przyjaciół, młodzież, starszych i chorych,
tych wszystkich, których Twój Syn Jezus Chrystus
powierzył naszej trosce duchowej i duszpasterskiej.

O Maryjo Niepokalana, chcemy należeć do Ciebie na zawsze,
prosimy Cię, aby w naszej rodzinie franciszkańskiej
zawsze panował duch pobożności,
ściśle zachowywanie Reguły św. Franciszka,
którą jest życie według Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa
i braterska miłość.
Pomóż nam przezwyciężyć pokusy, które nakłaniają nas do popełniania zła,
i zachować jedność pomiędzy nami wszystkimi.

O Maryjo Niepokalana, pozostań pośród nas w trudnych chwilach, przez które przechodzimy,
i daj nam odczuć zbawienne owoce Twojej obecności,
abyśmy wszyscy, po podjętym razem z Tobą i pod Twoim przewodnictwem wysiłku
na rzecz nadejścia królestwa Chrystusowego na ziemi,
mogli stać się kiedyś częścią królestwa Chrystusowego w niebie przez całą wieczność.
Amen.